

ఉత్తేమీ దీర్ఘక్షు, అశ్వుత్తేమీ మోర్గుదీర్ఘక్షు

శ్రీ మొదిలి నాగ్ భూషణంచేర్తు

- పి.వి. రామమోహన్ నాయుడు

ఆధునిక రంగస్థలాన్ని రసరంజితం గావించేందుకు నిమగ్నమైన తపస్సి మొదలి నాగభూషణశర్య. నిత్య ప్రయోగశీలి, నిరంతర పరిశోధకుడు ఆయన. ప్రభ్యాత సంస్కృత ఆధునిక భారతీయ, పాశ్చాత్య నాటకాలు తానే అనువదించుకొని ప్రదర్శించి తెలుగువారికి వాటి సాగసులు అందించిన కృషీపలుడు. అటు విమర్శతీఁ, అధ్యయనాలతో మన కళాప్రాభవాన్ని నిలపడానికి నడుం బిగించిన సాంస్కృతికసేనాని మొదలి. ఉత్తమ దర్శకుడు, అత్యుత్తమ మార్గదర్శకుడు ఆయన. ప్రభ్యాత నాటక రచయిత, దర్శకుడు, నటుడు, విమర్శకుడు, అనువాదకుడు, అధ్యాపకుడు, పరిశోధకుడు ఆచార్య మొదలి నాగభూషణశర్య 1935 జులై 24న గుంటూరు జీల్లా బ్రాహ్మణకోడూరులో జన్మించారు. కామేశ్వరమ్మ, వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్య ఆయన తల్లిదంపులు. సంస్కృతం, సాంస్కృతిక అభిరుచి రెండూ వారి నుంచే శర్యకు అనువంశింకంగా ప్రాప్తించాయి. స్వగ్రామం బ్రాహ్మణాశ్రీడూరుషైపై గల విశేషాభిమానంతో అచ్చట తాత, తండ్రుల కాలం నుండి ఉన్న వారి ఇండ్ల స్థలాలను సైతం విక్రయించకుండా జ్ఞాపకచిహ్నంగా అలాగే ఉంచటం విశేషం.

ఆయన తండ్రి స్వాలుపారాలతో జాతీయతను రంగరించి గోరుముద్దలు తినిపించిన గాంధీయవాది. ఎందరికో రంగస్థలంపై తొలి అడుగులు వేయించిన నిర్దేశకుడు. తల్లి కామేశ్వరమ్మ తన పిల్లలు, పరాయి పిల్లలు అన్న వ్యత్యాసం లేకుండా ఎందరో విద్యార్థులకు తిండిపెట్టి వాళ్ళకడుపులు నిండితే మొహమంతా వెలుగులు నింపుకునేది. నాగభూషణశర్య సాంస్కృతిక జీవనం ధూళిపూడిలో చదువుకొనే రోజుల్లోనే మొదలయింది. తండ్రి ప్రోఢులంతో నాటికల్లో పాల్గొనేవారు. కుమారుడి కోసమైనా ఆయన తండ్రి ప్రతి ఏడాది ఒక నాటికను దైర్ణ్య చేసేవారు. దీనికి తోడు లభ్యప్రతిష్టులైన సాహితీవేత్తలు కవిసమూట్ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, మునిమాటిక్యం, నోరి నరసింహశాస్త్రి, కొడవచీగింటి కుటుంబరావు మున్నగువారు కుటుంబ మిత్రులు కావడంతో నాగభూషణశర్యకు సాహిత్యం, కళలపై అభిరుచి అప్రయత్నంగానే అఖింది. చిన్నతనం నుంచీ రాయడం, నటించడం, దర్శకత్వం వహించడం కన్యాపుల్చంలో ‘మధురవాణి’ పాత్ర ధరించి పౌచ్ఛర్యలు కురిపించారు. సుమారు యాభై ప్రదర్శనాల్లో ఆయన ఆ పాత్ర వేశారు. బి.ఎ. చదువుతుండగా రాసిన తొలినాటకం ‘అన్వేషణ’ భారతి పత్రికలో ప్రచురితమైంది. ఆ తరువాత ఆయన రాసిన నాటకాలు చాలా ప్రచురితమయ్యాయి.

1960లో ఉస్కానియా విశ్వవిద్యాలయాలలో ఆంగ్రేషాభాషలో బోధనావృత్తిని చేపట్టారు. అయితే నాటకంపై అభిమానం చంపుకోలేక ప్రాదర్శాబాదీలోని మిత్రులతో కలిసి ఏదో ఒక కార్యక్రమాన్ని చేపడుతూనే ఉండేవారు. నాటకకళను శాస్త్రీయంగా అభ్యసించడానికి చేస్తున్న పరిశోధనను పక్కకు పెట్టి అమెరికాలోని ఇల్లినాయ్ విశ్వవిద్యాలయంలో చేరి ఎం.ఎఫ్.ఎ.(థియేటర్) పూర్తి చేశారు. అక్కడ శిక్షణాలో భాగంగా ఆయన ఎన్నో నాటకాలు

ఆదారు. దర్శకత్వం వహించారు. అదే సమయంలో అమెరికాలో ఉన్న ఆచార్య జి. రామిరెడ్డి, శర్య ప్రదర్శించిన రఫీంద్రనాథ్ రాగూర్ నాటకం ‘శాక్రిషైన్’ చూశారు. అంతవరకు నాటకాలపై ఏమాత్రం ఆసక్తి కనబరచని జి. రామిరెడ్డి వరుసగా శర్య నాటకాలన్నింటికి హజరయేవారు. అనంతరం రెడ్డి భారతదేశానికి తిరిగివచ్చి ఉస్సానియా విశ్వవిద్యాలయం వైన్ ఛాన్సులర్స్గా బాధ్యతలు స్పీకరించాక రాష్ట్రపథత్వ సహకారంతో ధియేటర్ ఆర్ట్ కోర్సులు ప్రారంభించారు. ఆ శాఖకు తొలి అధిపతిగా మొదలి నాగభూషణశర్యను ఎంపిక చేశారు. దాంతో శర్యలోని ఆసక్తికి వేయివినుగుల బిలం తోడైనట్లయింది. చాట్ల శ్రీరాములు, రాజు రామదాన్ వంటి నిష్టాతులను రప్పించి తమ శాఖలో అధ్యాపకులుగా బాధ్యతలు అప్పగించారు. విశ్వవిద్యాలయం ఆసరా ఉండటంతో చాల కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. అందులో ఆచార్య ఆత్రేయ నాటకోత్సవం ముఖ్యమైనది. ఆత్రేయ రాసిన ‘ఎవరు దొంగ’, ‘విశ్వశాంతి’, ‘కప్పలు’, ‘ఎన్.జి.బి.’, ‘భయం’ వంటి నాటకాలను, ఏకాంకికలను విజయవంతంగా ప్రదర్శించారు. ఈ కార్యక్రమానికి మనసుకవి ఆత్రేయ కూడా విచేసి వారంరోజులపాటు వీటిని చూసి ఆనందించారు. తెలుగు రంగస్థలంపై ఇంతటి గౌరవం ఏ రచయితకు ఇంతవరకు లభించలేదు. ఇలాంటి కార్యక్రమాల నిర్వహణకు డబ్బు, ప్రభుత్వ అండ, అంగబలం కన్నా సంస్కారం, ఉత్సవాభిరుచి ముఖ్యం. డి.ఎన్.ఎన్. మూర్తి, తనికెళ్ళ భరణి, తల్లావరథుల సుందరం, భిక్షు, భాస్కర హవల్కు, విద్యాసాగర్, జి.ఎన్. ప్రసాదెరెడ్డి ముస్తగువారు ఉస్సానియా థియేటర్ ఆర్ట్ శాఖ నుంచి పట్టలు పొందినవారే. అప్పటికే రంగస్థలంపై ప్రవర్ధమానమైన వీరు సశాస్త్రియంగా మెళకువలు నేర్చుకోవడానికి మాత్రమే కోర్సులో చేరారు - అంటారు మొదలి నాగభూషణశర్య. 1988లో సెంట్రల్ యూనివర్సిటీలో సరోజిని నాయుష ఇనిషిట్యూట్ అఫ్ పర్సార్చింగ్ ఆర్ట్స్ ప్రారంభిస్తూ శర్యను తొలి డీన్గా నియమించారు. ఆ సుగ్గల్ కళలకు కాణాచిగా రూపుదిద్దుకోవడానికి ఆయన కృషి ఎంతో ఉంది.

మొదలి నాగభూషణశర్య రంగస్థల చరిత్ర ఘనమైనది. సుమారు 28 ఆంగ్ నాటకాలకు ఆయన దర్శకత్వం వహించారు. ‘రాజు ఈడిపన్స్’, ‘బ్యూల్టన్స్ట్’, ‘ది విజిట్ ‘మ్యాడ్ వుమెన్ అఫ్ చల్లియట్’, ‘శాక్రిషైన్’, ‘హాయవదన్’, ‘మృచ్ఛకలిక్’ నాటకాలను ఆయన రూపొందించారు. అదే చేత్తో తెలుగులో 60 నాటకాలకు ఆయన దర్శకత్వం వహించారు. వీటిలో భారతీయ, విదేశీ భాషలకు చెందిన అనేక కళాభండాలను తెలుగులోకి తర్వాతుచేసి ప్రదర్శించేశారు. దీనివల్ల భాష అడ్డంకి కాకుండా అభిరుచి ఉన్న ప్రేక్షకులకు మంచి క్లాసిక్స్ అందించాలన్నది ఆయన నిబద్ధత. ‘రాజు ఈడిపన్స్’, “నరజాతి చరిత్ర”, ‘విశ్వశాంతి’, ‘విషాదాంతం’, ‘సైలెన్స్’, ‘కోర్సు సడుస్టోంది’, ‘ముద్రారాక్షసం’, ‘కాయలతం పులి’, ‘బొమ్మిరిల్లు’, ‘ప్రజల మనిషి’ ఉన్నాయి. అంధ్రాకేసి ప్రకాశంపై రాసి, దర్శకత్వం వహించి ‘ప్రజానాయకుడు ప్రకాశం అంధ్రదేశమంతా ఎన్నో ప్రదర్శనలకు నోచుకొంది. వర్తమాన రాజకీయ నాయకుడిపై అందునా ఎందరో అభిమానులు, ప్రత్యుధ్మలు ఉన్న ప్రకాశంపై నాటకం రూపొందించడం శర్య గుండెఘ్రాన్ని సూచిస్తుంది.

సాహిత్యం, కళలు, జానపదం, నాటకం, అనువాదాలు, విమర్శలు ఇలా అన్ని ప్రక్రియల్లోనూ సుమారు 14 పుస్తకాలు రాసిన మొదలి నాగభూషణశర్య, సృత్యంపై రూపొందుతున్న ‘సర్తనం’ త్రిమాసిక పత్రికకు సంపాదకత్వ బాధ్యతలు నిర్వర్తించారు. రసరంజిని ఆధ్వర్యంలో ‘హాయవదన్’ ‘ప్రతాపరుద్రీయం’ ప్రదర్శించేందుకు సన్నాహిలు చేస్తున్నారు. 1995లో రిటైర్ అయ్యరు. కార్యకలాపాలు ముమ్మరం చేశారు. ఒక పక్క ఉస్సానియా ‘సెంట్రల్,

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయాల్లో బోధిస్తున్నారు. ఇతర రాష్ట్రాలలోని విశ్వవిద్యాలయాలకు విజిటింగ్ లెక్చర్స్‌గా, గస్ట్ ఫ్యాక్టీల్గా హోజరవుతూనే ఉన్నారు. పిహాచ.డి. విద్యార్థులకు మార్గదర్శకత్వం వహించారు. స్వయంగా ఎన్నో పరిశోధనలు నిర్వహిస్తున్నారు. తెలుగు నాటకచరిత్రపై బృహత్ గ్రంథం రాస్తున్నారు. జానపద, పద్య గద్య నాటకాలు, తెలుగులో నాటక సమాజాలు, నాచికలు, నటులు, దర్శకులపై నాలుగు భాగాలుగా ఈ ఉద్దంథం ఉంటుంది. ఇందుకు 1902 నుండి కృష్ణాపుర్తికలు, 1914 నుంచి అంధ్రపుర్తిక ఇతర పుర్తికలను మథించారు. 18 వేల పేజీలకు విస్తరించిన సమాచారాన్ని కంప్యూటర్ కించి పరిశోధనలంబే అత్యంత ప్రియం. అరవై జానపద కళారీతులను అధ్యయనంచేసి ఎన్నో పుస్తకాలు రాశారు. కాకినాడ సమీపంలోని మాధవపట్టంలో బనచేసి ‘తోలుబోమ్మలాట’ నేర్చుకున్నారు. ధిల్లీ సంగీత నాటక అకాడమీ ప్రచురణగా తోలుబోమ్మలాటపై ఒక పుస్తకాన్ని వెలువరించారు. ‘తూర్పు భాగవతం’ ను దక్కించుధ్యమండలి సాంస్కృత సంఘం, నాగపూర్ సౌజన్యంతో ప్రచురించారు. ఈ కళారీతులను తీసుకొని ఆయన విదేశాలలో పర్యాటించి వచ్చారు. అక్కడి వారికి మన జానపద వెలుగులు పంచి చక్కటి స్పుండనను గుండెనిండా నింపుకొని వచ్చారు. జపాన్‌కి ‘తోలుబోమ్మలాట’ బృందాన్ని నాలుగుసార్లు తీసుకెళ్ళి 15 పట్టణాలలో ప్రదర్శింపచేశారు. వెళ్ళిన ప్రతి చోటా జపనీయులు వీటిని హర్షాతీరేకంతో స్వాగతించారు. 1876లో వావిలాల వాసుదేవశాస్త్రి ‘జూలియన్ సీజర్’ తెలుగులో తేటగితి పద్మాలతో అనువదించినట్టు శర్మ కనుగొన్నారు. మన దేశంలోని తొలి అనువాదాలలో ఇదొకటని ఆయన చెబుతున్నారు. దీనిని ఎడిట్ చేసి ప్రదర్శించాలన్న తలంపుతో ఉన్నారు. 1942లో ద్రోణంరాజు సీతారామారావు 48 నాటకాలు రాసినా అజ్ఞాత రచయితగా మిగిలిన విషయాన్ని చాటి చెప్పాలనే ఉత్సాహంతో శర్మ ఉన్నారు. ద్రోణంరాజు స్వాతంత్య సంగ్రామాలపై రాసిన మాణిక్యం తెలుగు నాటకచరిత్రలో సార్థక నామధేయంగా నిలపొలస్తుది ఆయన సత్పుంకల్పం. సంగీత నాటక అకాడమీ సభ్యుడిగా కొనసాగుతూ శర్మ 1983 నుండి 5 ఏళ్ళపాటు గురు ఉత్సవం, యువ స్నాత్య కళాకారుల ఉత్సవం, యుక్కగాన ఉత్సవం, కూచిపూడి ఉత్సవం నిర్వహించారు. జాతీయ అకాడమీలో చిన్నచూపు చూస్తున్న తెలుగు కళాకారులకు సముచిత గౌరవం దక్కడానికి కృషి జరిపారు. తెలుగు పలుకు, కళారీతి, జానపద గలగలలు, కీర్తి కిరీటం ధరించిన తెలుగు కోవిదులను ప్రపంచం నలుచెరగుల పరిచయం గావించడానికి కృషి చేస్తున్న మొదలి నాగభూషణశర్మ నిజంగా మన సాంస్కృతిక రాయబారి.

